

Nr 118.

Av herr Nilsson, Bror, m. fl., om ökat anslag till bidrag till byggande av enskilda vägar.

I samband med vägväsendets förstatligande har den ändringen vidtagits i handläggningen av ärenden rörande statsbidrag till byggande och underhåll av enskilda vägar, att denna flyttats från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen till länsstyrelserna. Av riksdagen beviljade medel för dessa ändamål komma alltså hädanefter att fördelas på rikets länsstyrelser, varefter dessa äga att bevilja bidrag. Vidare hava länseschaktmästarnas anställning upphört och deras uppgifter övertagits av övervägmästare eller vägmästare vid vägförvaltningarna i länen. Härom stadgas i Kungl. Maj:ts kungörelse angående statsbidrag till enskild väghållning av den 3 december 1943 (nr 800).

Under punkt 21 i sjätte huvudtiteln av årets statsverksproposition äskas 1 milj. kronor till bidrag till byggande av enskilda vägar. När detta belopp delats upp bland samtliga länsstyrelser blir det icke mycket till vardera. Oaktat anslagsäskandet är 400 000 kronor större än fjolårets, kan befaras, att resultatet för åtskilliga bidragssökande blir sämre än tidigare. Redan nu ligga många behjärtansvärda ansökningar om dylikt statsbidrag obehandlade sedan årtal tillbaka. Arbetet får icke utföras förrän statsbidrag beviljats, ty då kan det icke beviljas något sådant.

Det meddelas i statsverkspropositionen att före den 1 september 1943 hade till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inkommit ansökningar om bidrag, avseende en beräknad byggnadskostnad av tillhoppa 11 800 000 kronor, varvid vore att märka, att kostnaden beträffande ett stort antal företag vore hänförd till 1939 års prisnivå. Då enligt författningen statsbidraget kan utgå med 50 % av den beräknade kostnaden för väganläggningen skulle det verkliga medelsbehovet nu vara 5 900 000 kronor.

Alla torde vara medvetna därom, att landsbygdens förhållanden i många avseenden äro i behov av en sanering. Den skrämmande befolkningsflykten därifrån utgör härför ett tillräckligt vittnesbörd. Tillgång på en med bil körbar väg till varje svenskt hem även på landet är icke endast ett ur ekonomisk synpunkt eftersträvanvärt mål utan även en humanitär sak av största värde. Även för landets livsmedelsförsörjning är det av betydelse, att motorfordon kunna uppsamla mjölk och andra produkter från avlägset belägna brukningsenheter.

Med stöd av det sålunda anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att till *Bidrag till byggande av enskilda vägar* för budgetåret 1944/45 anvisa ett reservationsanslag av 2 000 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm i januari 1944.

B. A. Nilsson.

Gust. E. Andersson
i Södergård.

Gust. Elofsson
i Vä.

Erik von Heland.

Gunnar Lodenius.

Arvid De Geer.

K. A. Westman.

S. G. W. Wahlund.

Gustav Hallagård.

Jones Erik Andersson
i Ovanmyra.

Ivar Persson.

Johan Friggeråker.